

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. II. Duplicis generis sunt missiones in divinis Personis, aliæ visibiles,
aliæ invisibiles.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

persona omnium Sanctorum, & omnium animarum, quas sibi habuit cumprimis dilectas. Cum hoc videamus, dicimus nos Christianos, & profiteamur, velle nos sequi Christum Jesum, & ambulare per viam Sanctorum: Et nihilominus persuadere nobis non possumus, summam nostram esse felicitatem, si vitam ducamus crucibus omnino refertam, nosque tunc amari à DEO certissime velut filios, si nos omnis generis obruat & aggravet adversitatibus. Nos fugimus crucem, quantum possumus, tum quia naturæ nostræ inclinationes summe declinent & abhorreant ipsam, tum quia exemplum plurimorum, quos in suis triumphare videmus honoribus voluptatibus, prosperitatibus, titubare facit constantissimos in concepto proposito æstimandi & amandi crucem.

Oportet nos suffundi pudore, quod fugiamus crucem.

Usquequò evacuati manebimus spiritu Christiano, repleti prorsus spiritu mundi & naturæ? O bone Deus! ne audias affectus nostros humanos, qui indigni sunt honore, ut tui simus filii: ama nos, uti tuum unigenitum amas Filium, quem tanto graviore onerasti cruce, quanto majore profecutus es ipsum amore: noli amare nos, sicut amas peccatores, quibus tantam consolationum terrenarum largiris abundantiam. *Aut pati, aut mori*: uti sancta dicebat Theresia; vel deponere Christianum, vel portare crucem post Christum Jesum. Vita præfens non est digna amari, nisi quia propinat nobis plurimum amari. Aufer illam, mi Deus, priva nos illa, si amplius non dabit ansam pro te & amore tui quidquam patiendi.

ARGUMENTUM.

Duplicis generis sunt missiones in divinis Personis, alie visibiles, alie invisibiles.

ARTICULUS II

Cur Verbum æternum non sit unicum cunctis hominibus. **S**ED an solummodò ad sanctissimam Humanitatem Filium suum unigenitum misit Deus? reponit Medicus: Au non poterat ipsum eadem ratione mittere ad omnes homines, sicque facere, ut omnes personaliter essent Deus? poterat id procul du-

bio, respondet Ecclesiasticus, nec pluris stetitset ipsi; sed congruum non erat, omnes homines non nisi unam solam esse personam divinam, & amplius non remanere personam aliquam humanam in terra. Abundè fat erat, unicum solum hominem esse

esse Filium DEI naturalem, ut per ipsum omnes alii evadere possent filii DEI adoptivi. Et si quæras, quâ ratione evehat illos ad hanc felicitatem, dicam tibi, id fieri per plures missiones secretas, quibus Deus Pater ipsis suum mittit Filium, & Pater cum Filio Spiritum sanctum.

Duplicis generis missiones, visibiles & invisibiles.

Siquidem duo sunt missionum genera in divinis Personis: alix visibiles sunt, alix invisibiles. Filius DEI missus est visibiliter, quando factus est homo in mysterio Incarnationis: Spiritus sanctus missus est visibiliter in forma columbæ, ad Jordanem, dum baptizabatur Dominus, ad demonstrandum ipsum sancto Joanni Baptista: Et postea visibiliter fuit missus Apostolis in cœnaculo, in forma linguarum ignearum, insidentium capitibus illorum, ad coronandos illos velut Ecclesiæ suæ Principes. Sed missiones hæc visibiles factæ sunt non nisi unicâ vice.

Adhæc reperire est alias missiones invisibiles earundem Personarum divinarum, quæ frequentius accidunt cunctis hominibus in secreto cordis sui: Et hoc fit, vel per lumina gratiæ, quibus illuminetur ipsorum intellectus; vel per divinas sacri amoris flammæ, quibus accendatur ipsorum voluntas: ita ut, quotiescunque contingit aliqua mutatio supernaturalis in ani-

mabus, sive recipiendò aliquod lumen in intellectu, sive concipiendò aliquem sacrum affectum in voluntate; verum sit, quòd aliqua persona divina vere ipsis sit missa. Et sanctus Thomas docet, discernere nos D. Th. I. p. q. bene posse, quænam ex personis 43. a. 5. mittatur nobis, ex effectu, quem producit in animabus nostris.

Si est sancta quædam inspiratio, quæ illuminet nostrum intellectum, vel augmentum fidei, vel donum sapientiæ, vel quidvis aliud, quod respiciat intellectum, tunc Filius est, qui mittitur nobis, cum ipse sit, qui procedit ex intellectu divini Patris sui: *Tunc Filius invisibiliter mittitur, cum ab aliquo cognoscitur.* S. Aug. lib. 4. de Trin. c. 10. Quomodò aut Missiones invisibiles, & discernantur, quam ipse se tibi cognoscendum præbet, nisi à suo mittatur Patre. Si est pius quidam affectus in voluntate, velut affectus contritionis aut horroris à peccato, vel amoris Dei, vel alterius cuiusvis doni, quod referatur ad voluntatem; tunc persona Spiritus sancti est, quæ mittitur in nobis; eò quòd procedat ipse è voluntate Patris & Filii. Ita nos docet magnus Apostolus ad Romanos: *Charitas DEI diffusa est in cordibus nostris per Spiritum sanctum, qui datus est nobis.* Rom. 5.

Dum hæc dicebat, Incognitus quidam (qui videbatur admodum spiritualis) accessit ipsos, ac interpellans quæsit ex ipsis:

Suntne

Suntne quotidie Festa? Non, dixerunt ipsi subtidendò, putantes ipsius interrogationem paulisper ineptam esse & absurdam. Sed quare non quotidie tam solemne Festum est, quale est dies natalis Domini, & dies Pentecostes? Quia, dicit illi Ecclesiasticus, in die Natalis celebratur Nativitas temporalis Verbi æterni, & in die Pentecostes celebratur descensus visibilis Spiritus sancti super Apostolos, & ipsa exigit æquitas, ut tota lætetur Ecclesia & augustiore pompa celebret millionem visibilem harum duarum divinarum personarum; sicut æquillimum est, subditos magnificum adornare introitum suo Regi in die, quo suam accessu suo felicitat civitatem.

Sed hanc ipsam ob causam, reponit Incognitus, feci vobis interrogationem meam: si enim magnum est Festum in die, quo Filius & Spiritus sanctus visibiliter ingressi sunt mundum; quare non æquè magnum sit Festum in die, quo invisibiliter nostras ingrediuntur animas? Nonne æquè certum est invisibiliter mitti ipsos in penetralia cordis nostri; sicut certum est, ipsos visibiliter missos esse, & exterius in mundum, cum sacra Scriptura pari ratione utrumque nobis confirmet? an minori digni sunt reverentiâ, quando ex abundantia bonitatis suæ, nostræ

ingrediuntur animæ intima, quam quando nostris apparere voluerunt oculis? Sed homines tam corporales sunt, tamque immergi sensibus, & exterioribus mundi rebus, ut, quando sermo de re quadam spiritali & invisibili ipsorum allabitur auribus, putent id meram imaginationem esse, eumque sibilis explodant; ac si DEUS, qui spiritalis est & invisibilis, nihil foret; ac si ipsorum anima, quæ spiritalis quoque & invisibilis est, non esset nisi mera aberrantis animi fictio, opinatio, ludificatio.

Milliones spirituales Filii & Spiritus sancti tam veræ sunt, ut certior non sim, unum natum esse in Bethlehem, & alterum apparuisse super Apostolos, quam certus sum, duas hæc divinas personas, invisibiliter & valdè frequenter mitti in animam meam, ad illuminandum meum intellectum, & commovendam meam voluntatem. Sacra Scriptura de hoc me certum reddit: *Veniemus ad eum, & mansionem apud eum faciemus.* Et iterum S. Paulus: *Misit DEUS Spiritum Filii sui in corda nostra, clamantem Abba Pater.* Articulus ergo fidei est, personas divinas invisibiliter mitti nobis. Eheu! propriis meis convincerer experientis, si mente attentâ divinas ipsarum reciperem visitationes; sed continua vitæ meæ ad alia

P

dis-

Cur celebretur Festum Nativitatis Domini & Pentecostes.

Christiani, quotidie celebrare debent eadem Festa.

Joan. 14.

Galat. 4.

Est articulus fidei, dari missiones invisibiles.

Job. 9. v. II. dissipatio sancti Jobi extorquet mihi querimoniam: *Si venerit ad me, non videbo eum, si abiierit, non intelligam.*

Quanti æstima-
mandæ nobis
sint missiones
invisibiles.

Si compertum nobis foret, cujus valoris esset unica harum visitationum, pluris penderemus illam, quam si omnes Reges terræ ingressu suo nostras honorassent domos: Et si lucrum, quod inde reportamus, constare nobis, videremus illas ratione quædam nobis plus afferre commodi, quam Missio visibilis Filii DEI in carne mortali, vel apparitio Spiritus sancti in cœnaculo. Nam quid utraque prodesset mundo absque missione invisibili, quæ cognitionem affert & amorem DEI in penetralia cordis nostri. Si justus sum, non est idem, quia Filius DEI natus est in præsepio, vel quia Spiritus sanctus apparuit Apostolorum collegio, sed quia duæ hæ divinæ personæ invisibiliter ad meam missæ sunt animam, ut fidem mihi conferrent & gratiam sanctificantem. Majoris igitur festivitatis mihi dies est iste, quo duæ hæ adorandæ personæ mihi simul mittuntur (missiones namque invisibiles ab invicem sunt inseparabiles, juxta doctrinam sancti Thomæ) quam sint Festa Natalis Domini, aut Pentecostes in tota Ecclesia.

D. Th. 1. p. 9
43. a. 5. ad 3.

O quam beatos, quam consolatos nos redderet inæstimabilis honor & felicitas spiritualium

harum visitationum Filii DEI & Spiritus sancti, si illarum cognosceremus valorem. Invitat amicissimè is animam & sollicitat in sacro Epithalamio, ut aperiat sibi januam, seque recipiat, eò quòd caput suum totum sit plenum rore gratiarum, quas diffundere capiat in illam: *Aperi mihi, soror mea, quia caput meum plenum est rore.* Et alibi dicit: *Ego sto ad ostium & pulso, si quis aperuerit mihi januam, intrabo ad illum, & cenabo cum illo.*

Cant. 2.

Apoc. 3.

O DEUS! Si aliud non ageret anima, quam quòd intenderet continuo recipiendis optatissimis hisce divinarum personarum invisibiliter sibi missarum visitationibus; quantis gratiarum & meritum thesauris se tandem videret refertam? Mallem vixisse tali vitâ quam si vixissem solus vitâ decies centenorum milium hominum, & horum beatissimorum in terra.

Quantam faciamus jacturam, non attendendo nobis ipsis.

Et quando dignatur Deus conferre animæ cognitionem & æstimationem magnæ hujus veritatis, quæ non nisi divino lumine bene cognosci potest; cætera omnia tam frivola, futilia, & inutilia ipsi videntur, ut diem unicuique solitudinis soli Deo impensum, anteferet moderationi aliqujus imperii per totam vitam suam. Hinc est, quòd sancti Eremorum accolæ, qui suam exegerunt vitam in desertis, se ita æstimarint beatos, utpote nullâ aliâ,

Quare omnes Sancti amaverint solitudinem,

aliâ, quàm hâc solâ occupatione distentos; quôdque hodie dum omnes animæ contemplativæ ingens hoc non deserent negotium pro universo mundo simul: Et sanè melior est dies una in domo Dei, quàm mille in tabernaculis peccatorum.

• Probè novi, non omnes vocari ad possessionem tantæ felicitatis, oportet plurimos implicari negotiis vitæ humanæ; sed nonnè saltem Christiani insculpere deberent cordi Evangelicum illud effatum & monitum?

Matth. 24.

Vigilate, & attendite vobis ipsis, quia nescitis: quâ horâ Dominus vester venturus sit. Fides vos docet, dari missiones divinas, spirituales & invisibiles, quibus Filius & Spiritus sanctus vestras veniunt visitatum animas; sed quâ horâ, quôve momento, vos latet: Vigilate, & attendite in medio vestrarum occupationum externarum, nec exspoliari vos contingat inæstimabili recipiendi illas felicitate. Tantos videre fuit, qui aliquam harum visitationum advertentes, relinquerunt omnia, ut reciperent ipsam cum reverentia, post aliquantuli tempo-

ris colloquium, ad intermissum regressi negotium.

Quid vetat, quin ij, qui mundo distenti sunt, horam saltem, vel mediam tribuant de die soli colloquio cum Deo sibi præsentati, firmiter credendo, missiones dari occultas & invisibiles divinarum Personarum ad animas suas, à quibus æterna sua descendat salus: *Veni, Verbum adorandum, loquere cordi meo. Veni sancte Spiritus & accende voluptatem meam divino amore.* O si assuesceremus sæpius de die huic frequentandæ aspirationi, quantum conduceret nobis ad ducendum vitam sanctam & omninò Christianam?

Oblectabantur plurimùm huius ignoti colloquiò, quòd optâssent diutiùs protelari ab ipso; sed erat is Angelus, uti crediderunt, illis à Deo missus, ad fuggerendum salutare hoc monitum, cum quantocyùs his verbis prolatis, ipsorum se subtraheret oculis. Nihilominùs gratiis ob beneficium acceptum actis, suam profecuti sunt Consultationem, eâ, quâ videbis ratione.